

Бога. Послушаніе на гласъ-тъ Господень е по угодно Богу отъ всесъжженія и жертвы. 1 Цар. 15; 22, 23. Второзак. 11; 26, 27. (Лѣт. 13; 9, 10.

П. Що трѣбува всякой да испытва?

О. Всякой трѣбува да испытва себе си да ли онова което той прави за спасеніе-то си, е заповѣдано отъ Бога или не. Защото ако не е заповѣдано отъ Бога, то вмѣсто да го ползува ще му ся вмѣни за грѣхъ. Христосъ ще му рече: Напрасдно мя почиташъ като вардишъ заповѣди чловѣчески.

П. Священници, учители и други способни хора длѣжни ли сѣ да поучаватъ други-ты?

О. Длѣжни сѣ 1) Да тълкуватъ и изясняватъ слово-то Божіе, но нѣматъ правдѣ да притурятъ. Самъ Богъ има правдѣ да заповѣдува. 2) Колкото за спасеніе други наставленія освѣтъ оныя които ся намиратъ въ слово-то Божіе не сѣ потрѣбны. Ако вардимъ тѣхъ, то и да не вардимъ друго ще ся спасемъ; а ако не вардимъ тѣхъ, каквыто други и да вардимъ, нѣма да ся спасемъ.

П. Що трѣбва да ся учимъ отъ примѣръ-тъ на Христа и на Апостолы-ты?

О. Трѣбува да ся учимъ че не бѣва да ся надѣемъ на църковны-ты обряды за спасеніе. Христосъ е опрѣдѣлилъ само двѣ таинства; сирѣчь, Кръщеніе-то (Мар. 16; 16), и Господиѣж-тъ вечериѣж (Мат. 26; 26-29. 1 Кор. 11; 23-26); и за Богослуженіе-то е заповѣдалъ проповѣданіе на Евангеліе-то (Мар. 16; 15: 1 Кор